

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Eleazar Ionathæ Frater. Emblema.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

ELEAZAR
JONATHÆ FRATER,
EMBLEMA.

Eleazari tumulo insculptus Elephas,
Magnanimæ mortis emblema est.
Sic perit, ut tumulatur.

Hæres paternæ perfidiæ Antiochus Eupator,
Asiam moverat contra Judæam :
Ne homines tantum, sed Elephantos conscripfit :
Bellum non ratus, nisi Belluæ pugnarent.
Incedunt ordine horribilo mortis bajula monstra,
Premente humeros machina, vitis pressa,
Ut arcem arci impositam putes, ferream carneæ.
Tubam & telum deformibus exerunt buccis,
Totaq; Judæorum jacula barritu provocant, cute refellunt,
Nec feræ tantum, sed ferarum sarcina militat.
Nam barbari plus triginta, singulorum tergo impositi,
Suorum ictuum securi spectatores,
Funera laudant quæ faciunt,
Tot bestias una gestat, neq; dixeris ultra major,
Quæ gestat, an quæ gestatur.
Sanè ab Hominibus Bestiæ sævire discunt,
Quippe acuendo furori illarum oculos miles inebriat.
Proposito uvæ sanguine, humanum imitante
Nova res, purpureo incitari Elephantos, non albo.
Sed fortasse sanguinem sitire a suo Tyranno didicerant,
Una præ cæteris, mole ornatuq; superior,
Regalibus exuviis loricata,
Regem restabatur infestorem.
Hanc Eleazar virtuti suæ scopum destinat,
Sic eunt humana : in conspicua collimatur.
Ergo per obstantes cohortes viam rimatus :
Hinc inde ferream capitum segetem ferro demetens
Per hominum vulnera ad Bestiam venit,
Quam tamen invenit telis imperviam ;
Nam genuinæ soliditati, squamosæ accesserant bractæ

Aima-

Armatum scopulum, aut mobile armamentarium dixisses.

Sed habent etiam maxima quâ perentur,

Succedit stylo distincto Eleazar,

Caraphraetæ pecudis incivem uterum suffossurus:

Ut uno lapsu duo caderent,

Tyrannus de mole: ipse sub mole; uterque sua morte;

Nam sæculi fatum est,

Bonos opprimi, malos ruere.

Procumbit furtivo ictu eviscerata Martis fera:

Evertitur prono armo ferrata turris;

Cui pusillus pugio fulmen fuit,

Sparguntur humi præsidentes Barbari:

Victor superincidentis Bestiæ ruina teritur.

O qualis Machabæorum libertas!

Malunt sub Bellua frangi, quam vivere sub Tyranno!

Sed heu frustrata virtus!

In Elephanto Antiochi arma erant, non Antiochus,

Loricam telis objecerat pectore vacuam,

Hi mores Tyrannorum:

Arma gestant, non animum;

Timent non timentur.

Ergo Eleazar Antiochum perit, sed pro Antiocho perit
Bestia:

Pro simili similis, immò idem.

Uterque fera? uterque duplici corde, & excors.

Sed Elephas inter Bruta Rex est, ille inter leges Brutum,

Gaude felicissimo isto errore magnanime Martyr.

De Elephanto, non Tyrannum, sed Tyrannidem dejecisti,

Habes quod optas:

Sentis ex trophæi pondere victoriæ magnitudinem.

Novo ritu triumphaturus.

Nam cæteri Elephanto vehuntur, tu ipsum vehis,

Non potes vulgari funere involvi Sanctissime confector.

Mortem inter optima invenisti,

Ornant te insignia, quæ te onerant:

Et extinctus Regem spolias.

Nec tumulum cura; Elephanto tegetis pro mausolæo.

Neq; incidendo emblematis petenda procul segmenta.

Debellatus Elephas ebur ministrat,

SIMON